

med Landbrugere; jeg har i den forløbne Tid haft mange Samtaler med Landboere, og lige saa vist som disse alle har gjort gældende, at der blandt de Landboere, som ikke havde leveret det Korn, de var forpligtede til, aldeles utvivlsomt er mange, som man ikke kan regne dette til Last, har de samtidig alle med lige saa stor Styrke hævdet, at de kendte Eksempler paa de groveste Overtrædelser, bevidste Overtrædelser, ja, endogsaa Overtrædelser, som fremkom med aaben pralende Tilkendegivelse af, at man med Villie havde overtraadt Loven. Og de har fremhævet, at de syntes, at det ikke blot for den almindelige Retsordens Skyld, men ogsaa for Samfundet Fremtids Skyld og af Hensyn til Landbrugets indbyrdes Forhold burde være saaledes, at de, der havde overtraadt Loven bevidst og groft, burde modtage en Straf derfor. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem fra Sæby ikke kender den virkelige Anskuelse blandt Landboere. (Modsigelse af *Pinstrup*). . . . Det tror jeg, det ærede Medlem ikke gør, naar han her fremfører en Række Anskuelser, hvis egentlige Kærne er den, at der ingen Overtrædelse har fundet Sted, og at det i Virkeligheden er Loven og Administrationen, som er de strafbare i dette Forhold. (*Pinstrup*: Det har jeg ikke sagt!). . . . Det er Kærnen i det ærede Medlems Tale. Jeg har, da der udefra, i „Skive Folkeblad“, fremkom et Forslag, som syntes mig at kunne bringe en for alle tilfredsstillende Løsning, ment det rigtigt at bringe dette Forslag frem her paa Rigsdagen. Jeg har angivet, hvilke Fordele det bringer, nemlig at tilvejebringe det manglende Korn, det, man ikke havde leveret, skønt man havde Forpligtelse dertil. Jeg har ment, det havde den Fordel, at det ophævede en Række Straffefølgelser, som ellers vil blive nødvendige, og at det for saa vidt kunde blive et Led i den Afvikling af de overordentlige Foranstaltninger, som jo er saa manges Program. Naar det ærede Medlem fra Sæby (*Pinstrup*) mener, at det er for at slippe for administrative Vanskeligheder, at Forslaget fremsættes, saa tager han fejl. (*Pinstrup*: Det har jeg ikke sagt), Ja, det forekommer mig at være Kærnen i, hvad der blev sagt: for at slippe for administrative Vanskeligheder og vælte dem over paa Rigsdagen; det var saadan omtrent, det ærede Medlems Ord faldt (*Pinstrup*: Det var det ærede Medlem fra Bjerre). Jeg beder om Undskyldning, fordi jeg i dette Tilfælde forvekslede — jeg beder overhovedet altid om Undskyldning,

naar jeg forveksler det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) og det ærede Medlem fra Sæby (*Pinstrup*). Det var altsaa for at slippe for administrative Vanskeligheder og vælte dem over paa Rigsdagen! Jeg vil dertil sige, at de administrative Vanskeligheder bevares netop efter det Forslag, der her fremsættes, idet det udtrykkeligt siges, at Administrationen, Indenrigsministeriet, Indenrigsministeren, hvem dette nu maatte blive, skal have alle Vanskelighederne ved den endelige Afgørelse af, hvem der kan fritages efter denne Bestemmelse. Der staar udtrykkeligt, at efter Indstilling af Kornnævn og Amtsnævn skal Indenrigsministeren kunne fritage for denne Levering.

Altsaa, hele den administrative Vanskelighed ved Skønnet kommer til sidst efter at have været hos Kornnævnene og Amtsnævnene til at hvile paa Indenrigsministeriet. Der er ingen administrative Vanskeligheder, som væltes bort ved dette Forslag. Tværtimod, hvis Forslaget forkastes, da er Sagen ganske klar: saa gaar alle de Sager, som nu ligger i Indenrigsministeriet, ud til Amtmændene — saaledes som Sagen overhovedet har været forberedt, da dette Forlag fremkom — med Anmodning om efter Forhandling med Amtsnævnene og eventuelt de kommunale Nævn at drage de forskellige Kornovertrædere, som man maatte finde har forbrudt sig mod Loven, til Ansvar. Anderledes kan jeg overhovedet ikke handle, thi der foreligger da den forrige Lov, Overtrædelser af den forrige Lov og denne Lovs Straffebestemmelser og følgelig en Pligt til at lade Sagen paatale, hvis der formenes at foreligge en Overtrædelse. Hvis altsaa Rigsdagen ønsker dette, skal man forkaste § 13. Hvis man mener, at denne Sag kan gaa ind under de økonomiske Loves Afvikling, saaledes at det skyldige Korn leveres i indeværende Aar til forrige Aars Pris, saa det for dem, der kommer for sent, faar økonomisk Følge, ja, saa kan man vedtage denne Bestemmelse; men hvis man altsaa ikke ønsker denne Afvikling, hvis man ønsker Straffefølgelse, saa behøver man kun at slette § 13. Da vil alle administrative Vanskeligheder for Indenrigsministeriet være tagne bort fra det, og Sagen vil være lagt i Aktionsmyndighedens og i Domsmyndighedens Haand udelukkende.

Det blev sagt under denne Forhandling af et æret Medlem, at han mente at Landbruget kunde være sig sin Stilling i disse Aar bekendt, og der er for mig ikke